

Куба

Прапор та герб Куби:

Загальна характеристика:

Площа – 111 000 кв. км.

Населення – 10,7 млн. Чол.

*Столиця і велике місто –
Гавана (2096000)*

Мова – іспанська

Релігія – римсько-католицька

Грошова одиниця – песо

ВВП – близько 3000 млн. \$ США

Статус – республіка

Географічне положення:

Площа Республіки Куба - 111 000 кв. км., у тому числі острів Куба - найбільший у Вест-Індії та дав назву всій країні. На півдні Куба омивається водами Карибського моря.

На північному сході з Кубою межують Багамські острови, на південь від неї знаходяться Гаїті, Ямайка та Кайманові острови, на заході Юкатанський протока відокремлює її від Мексики, а Флоридський протоку на півночі - від США. Острів Куба тягнеться уздовж екватора на 1200 км, його ширина коливається від 30 до 190 км. Важливим елементом узбережжя є коралові рифи, атоли і численні дрібні острови. За протяжністю кубинські рифи займають третє місце в світі.

Форма державного правління:

Згідно з конституцією країни 1976 р. та її новою редакцією 1992 р., Куба — «соціалістична держава». Найвищий орган влади — Національна асамблея народної влади, яка обирає 609 депутатів загальним голосуванням на п'ятирічний термін. Асамблея обирає зі свого складу Державну раду, яка представляє її між сесіями, виконує її ухвали та здійснює інші функції. Рада несе відповідальність перед асамблеєю і звітує перед нею.

Голова Державної ради наділений надзвичайно широкими повноваженнями. Він очолює уряд і одночасно є верховним головнокомандувачем збройних сил, скликає засідання Державної ради і Ради міністрів, а також керує ними, видає закони, інші ухвали і нормативні акти, схвалені Державною радою, Радою міністрів або його виконкомом.

Корисні копалини Куби:

На Кубі відомі родовища ряду видів мінеральної сировини: нафти, торфу; руд чорних металів – заліза, марганцю, хрому; руд кольорових металів – міді, нікелю, кобальту, золота; гірничо-хім. сировини – піриту, фосфоритів; нерудної індустріальної сировини – гіпсу, магнезиту, каоліну; нерудних буд. матеріалів – цем. сировини, облицювального каменя і інш., флюсового матеріалу, а також мінеральні джерела. Відомі також вияви свинцю, цинку, вольфраму, стронцію.

Гірничодобувна галузь і виробництво:

Серед корисних копалин перше місце займає залізна руда; виробляють також мідь, хром, нікель, кобальт, золото і срібло. Після революції 1959 року спостерігається підйом промислового виробництва; значну роль Кубі надали комуністичні країни. Основні промислові підприємства зайняті переробкою цукрового очерету, виробництвом текстилю, шкіряних виробів, сигар.

Рельєф:

Рельєф Куби. визначається рядом субширотних кулісоподібно розташованих гірських гряд і хребтів, розділених слабогорбистими та рівнинними площами. У зах. частині К. виділяються хребти Сьєрра-де-лос-Органос і Сьєрра-дель-Росаріо (макс. вис. 728 м), де розвинений характерний рельєф “могот” – ізольованих, складених вапняками гряд або горбів з майже вертикальними стінками, а східніше – гряди Бехукаль-Мадруга і горби Гавана-Матансас. У центр. частині підіймається гірський масив Ескамбрай (Гуамуая) з піком Хуан (1156 м).

Рельєф:

Найбільш розчленований рельєф характерний для сходу К. (хр. Сьєрра-Маестра з піком Туркіно, 1972 м), на півночі розташовується гірський масив Маярі-Баракоа. Ріки Куби не мають великого господарського значення. Найдовша ріка – Кауто в гірській області південного сходу країни, довжиною бл. 240 км, судноплавна для невеликих суден в нижній течії на відстані 120 км.

Частину території Куби займають субплатформні ділянки, складені вапняками і структурно пов'язані з вапняковим плато Юкатана, Флориди і Багамських островів. На південному сході остров перетинає основна складчаста система Антільської островної дуги, яка творить гірський хребет Сьєрра-Маестра.

Клімат:

На Кубі переважає тропічний пасатний клімат. Середня температура повітря в січні $+19...+21$ С, у липні - $+30...+35$ С, середньорічна температура тримається на рівні $+26$ С. Протягом усього року спостерігається висока вологість, що в сполученні з високою температурою вимагає певної акліматизації, але на узбережжі жара часто зм'якшується постійними вітрами. Опадів випадає до 1500 мм. у рік, досить рівномірно розподілених по сезонах. Сезон дощів триває із травня по серпень-жовтень, сухий сезон - з вересня-листопада по квітень. Середньорічна температура води не опускається нижче $+24$ С.

Населення:

Нині населення Куби становить 11,184 млн осіб. Офіційні джерела пропонують такі дані про склад населення: 65% — представники білої раси, 12% — афроамериканці, 22% — мулати. Однак інші джерела свідчать про те, що біле населення становить лише 40%, а решта людей, які проживають у країні, представлена, насамперед, афроамериканцями і мулатами (здебільшого), а також китайцями, євреями, арабами, індіанцями й іншими. Періодично зростання населення сповільнюється внаслідок еміграції.

Розміщення населення:

Куба виділяється відносно рівномірним розміщенням населення по території. Середня щільність населення близько 90 чоловік на 1 кв. км. Найменшою щільністю населення характеризуються заболочені місцевості на Південно-заході острова. Близько половини населення розташовується уздовж простягнувся через весь острів Центрального шосе, до якого тяжіють і майже всі великі міста.

Сільське господарство:

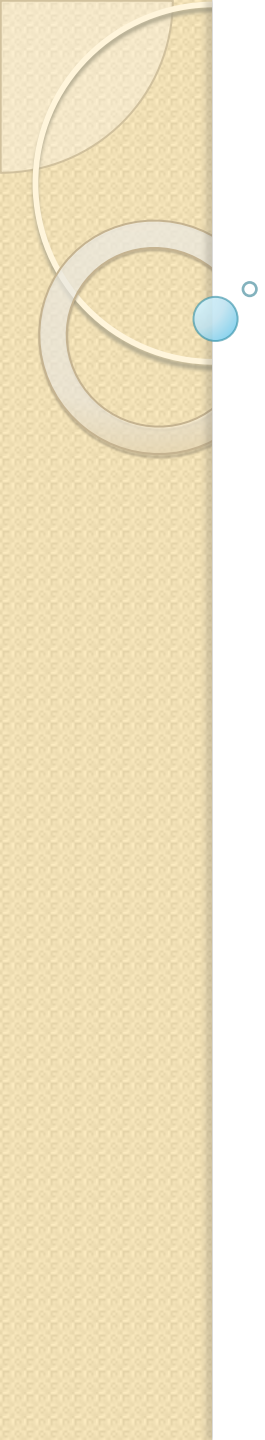
У 1959 р. Земля перейшла у власність держави. 50% експортних надходжень припадає на продаж цукру. Куба - третій в світі виробник цукру. Серед інших товарних культур - тютюн, кава, цитрусові та кенаф, використовуваний для виробництва мішків. Рис і картоплю вирощують для внутрішнього ринку; в низинах займаються тваринництвом.

Промисловість:

- Обробна промисловість. За декілька десятиріч, що пройшли з часу кубинської революції, в країні була створена промислова база, при цьому обладнання і технічний персонал надавалися в основному країнами соціалістичного табору. Найпомітніше зростання спостерігалось у важкій промисловості, особливо у виробництві сталі, цементу, хімічних продуктів і добрив. У той же час зростання виробництва таких традиційних товарів народного споживання, як текстильні вироби, напої, консерви, мийні засоби і сигари, йшов набагато більш повільними темпами.
- Потреби Куби в промисловому і транспортному обладнанні, а також в нафті практично повністю покриваються за рахунок імпорту; значна частина промислових споживчих товарів, сировина і багато які види основних продуктів живлення також поступають через рубіж. Понад 80% експортних надходжень Куба отримує від продажу цукру, іншими важливими статтями експорту є нікель, сигари і рибопродукти. На початку ХХІ ст. основні партнери по імпорту і експорту: Іспанія, Росія, Канада, Франція, Нідерланди, Італія, Китай та Венесуела.

Транспорт:

- Основні транспортні системи Куби були побудовані до революції: центральна залізниця — на початку століття, центральна автомагістраль — в 1930-х роках, авіаційне сполучення почалося в 1940-х роках. Протягом 1960-1970-х років стан залізничної мережі погіршився, а протяжність шосейних і ґрунтових доріг зросла майже вдвічі. У кінці 1980-х років на Кубі було 13 116 км доріг з твердим покриттям. Одним з досягнень післяреволюційної Куби стало створення торгового флоту: якщо у 1959 в країні було лише 14 морських судів водотоннажністю 58 000 т, то до 1989 Куби володіла 117 судами. Однак в 1990-х роках робота кубинського торгового флоту була практично паралізована через відсутність палива в зв'язку з різким скороченням постачання російської нафти (взагалі джерелом понад 60% енергії, що виробляється на Кубі, є нафта, головним чином імпортна). Скороченню торгового обороту в кубинських портах сприяла також політика торгового ембарго, що проводиться США по відношенню до Куби, оскільки всім іноземним кораблям, що заходили в порти Куби, заборонявся після цього захід в американські порти протягом 6 місяців.

Імпорт та експорт:

Основні статті імпорту: хімікати, промислова сировина, нафта, верстати, зерно

Основні статті експорту: цукор, нікель, тютюн, цитрусові, морепродукти, ром, кава